

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Csp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121489887
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6121489887.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: 365.bank, a. s., IČO: 31 340 890, Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, so sídlom Štefánikova 8, Bratislava – Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. 17.11.1991, trvale bytom C. D. XX/XX, E. - F., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 2.592,92 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.562,92 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.562,92 EUR od 12.11.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 16.9.2021 a postúpenou Okresnému súdu Žilina dňa 14.2.2022 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaného povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 8.926,26 Eur, vyčíslený úrok v sume 1694,51 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.926,26 Eur od 12.11.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 05.08.2014 uzatvoril žalobca (do 2.7.2021 podnikajúci pod obchodným menom: Poštová banka, a.s.) so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. 1440260054 (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10 000 EUR. Žalovaná strana načerpala úver dňa 05.08.2014 (aktuálny stav úveru, posledná strana). Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškание so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 11.11.2019 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 7.273,08 € z čoho pripadlo na: - istinu 1.073,74 €, úroky 6.199,34 €, poplatky 164 €. Istina pohľadávky tak predstavuje 8.926,26 € (10.000,- € - 1.073,74 €). Žalobca si uplatňuje nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou

Najvyššieho súdu SR. Celkové úroky, ktoré mal na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 7.893,85 € [celkové náklady 17.893,85 € - istina 10.000,- €]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 1.694,51 € (7.893,85 € -

6.199,34 €). Žalobca si zároveň uplatňuje neuhradené poplatky vo výške 27 €, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zosplatňujúce výzvy žalovanej strane). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre poplatky. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatennej istiny úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Predžalobná výzva bola zasielaná žalovanej strane na korešpondenčnú adresu. Argumentácia k uplatneným úrokom je založená na rozhodnutí NS SR - R 5/2021: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“. Odpoveď na otázku, či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru dal Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 16.6.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020 podľa ktorého: „Dovolačný súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ (ods. 24 odôvodnenia). Pre úplnosť dodávame, že Ústavný súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 476/2012 nezaoberal prípustnosťou paralelného úročenia istiny úverovej pohľadávky popri úrokoch z omeškania, ale namietaným porušením základných práv konkrétnej sťažovateľky.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobcu vyzval dňa 12.10.2021, aby oznámil, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa netýka rozpor žaloby so zákonom, t.j. v istine 2.562,92 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.562,92 Eur od 12.11.2019 do zaplatenia. Uvedené súd odôvodnil preskúmaním žalobného nároku, na základe ktorého dospel k záveru, že v zmluve nie je korektným spôsobom akceptované ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o celkovej čiastke úveru a hodnote RPMN. Žalobca s vydaním platobného rozkazu v tejto časti súhlasil, a tak Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp.zn. 26Up/1556/2021 dňa 26.10.2021 (č.l. 53), ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a tak vec postúpil Okresnému súdu Žilina.

4. Žalovaný sa k podanému žalobnému návrhu, ktorý mu bol doručený s prílohami a poučeniami prostredníctvom zverejnenia o podaní žaloby v zmysle ustanovenia § 116 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, nevyjadril.

5. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na 19.10.2022, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Právny zástupca žalobcu súdu dňa 19.10.2022 doručil žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu kontraktáčného procesu súvisiaceho s postúpením pohľadávky vrátane pohľadávky, ktorá je predmetom sporu. Súd žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel, nakoľko tvrdené skutočnosti nemal za preukázané, pričom súd vychádza zo stavu v čase rozhodovania. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

6. Podľa § 3 ods. 6 písm. f) zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, návrh nie je prípustný, ak sa uplatňuje nárok, ktorý je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi.

7. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, ak sa návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. O tomto následku súd strany upovedomí.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 2 ods. g) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom

úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

10. Podľa § 2 ods. h) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

13. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 až 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy:

2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 až 3, ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (banka) a žalovaný, ktorý pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 5.8.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1440260054, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 10.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 120 mesačných splátkach po 150,- Eur, s dátumom prvej platby do 20.9.2014, vždy do 20. dňa v mesiaci s konečným dátumom splatnosti úveru 20.8.2024. Ďalšie údaje zo zmluvy o úvere: ročná úroková sadzba 12,90 %, RPMN banky 13,69 %, priemerná RPMN na trhu 11,89 %, celková výška nákladov 17.893,85 Eur. Výška poslednej splátky bola určená v sume 150,- Eur.

21. Výzvou na splatenie dlžnej sumy zo dňa 14.10.2019 (č.l. 10) bolo žalovanému oznámené, že pohľadávka banky vo výške 1.524,92 Eur je viac ako 3 mesiace po splatnosti. Zároveň ho žalobca ako veriteľ upozornil, že ak uvedenú sumu neuhradí v lehote 15 dní od doručenia výzvy, banky je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Výzva bola doručovaná doporučenou zásielkou dňa 15.10.2019,

čo vyplýva z kópie zásielky a podacieho hárku na č.l. 13. Z uvedenej listiny vyplýva, že zásielka nebola žalovaným prevzatá v odbernej lehote a žalobcovi bola vrátená dňa 7.11.2019.

22. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 11.11.2019 žalobca žalovanému oznámil (č.l. 11), že k 11.11.2019 sa stala úverová pohľadávka žalovaného predčasne splatná v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy je: dlžná istina 8.926,26 Eur, úrok 301,13 Eur, poplatky za upomienky 27,- Eur, t.j. spolu 9.254,39 Eur. Výzva bola žalovanému doručená dňa 16.11.2019 (doručenka č.l. 12).

23. Z listiny označenej ako Aktuálny stav úveru ku dňu 31.7.2021 (č.l. 8) vyplýva, že žalovaný zaplatil celkovo titulom úveru sumu 7.437,08 € z čoho žalobca započítal na istinu 1.073,74 €, na úroky sumu 6.199,34 Eur, na poplatky sumu 164,- Eur.

24. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súčasne išlo aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv upravenej v Občianskom zákonníku. Uzavretá zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

25. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z. účinný v čase uzavretia zmluvy, súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje správne uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a výške RPMN. Z obsahu zmluvy vyplýva, že celková čiastka úveru je 17.893,85 Eur, pričom súčinom počtu splátok a ich výšky (120 x 150) súd dospel k záveru o čiastke 18.000,- Eur. Rovnako je chybný údaj o výške RPMN, ktorá podľa zadaných údajov má predstavovať 13,12 %, pričom v zmluve je výška RPMN určená ako 13,69 %. Na základe uvedeného súd preto v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov, a to pre absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j), t.j. nejasné celkovej čiastky úveru, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Z uvedeného je zrejmé, že predmetná zmluva je v zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy zmluva aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, ale rovnako v zmysle uvedeného ustanovenia sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade bol nepochybne žalovanému poskytnutý úver, pričom zo samotného úveru čerpal sumu 10.000,- Eur a uhradil sumu 7.437,08 Eur. Keďže súd predmetnú zmluvu vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov, žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi iba tzv. čistú istinu úveru, t.j. sumu 2.562,92 EUR, teda to čo právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol s odrátaním jeho úhrad (poskytnutá suma 10.000,- Eur mínus úhrada vo výške 7.437,08 Eur).

26. Žalovaný tým, že neuhradil dlžnú sumu žalobcovi deň vyhlásení zosplatnení úveru. Úver bol zosplatnený dňa 11.11.2019, a tak sa žalovaný dostal do omeškania nasledujúci deň, t.j. 12.11.2019.

Výška úroku z omeškania bola uplatnená v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, t.j. vo výške 5 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku z priznanej istiny.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

30. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bolo pôvodne (pred výzvou OS BB) zaplatenie sumy 8.926,26 EUR s príslušenstvom. Na výzvu súdu žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v sume 2.562,92 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.562,92 EUR od 12.11.2019 do zaplatenia, pričom tento súhlas má v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. účinky späťvzatia a má sa za to, že v tejto časti bolo konanie zastavené. Žalovaný tak v tejto časti zavinil zastavenie konania 6.363,34 Eur. Súd žalobcovi priznal sumu 2.562,92 EUR s úrokom z omeškania. Z hľadiska úspechu v konaní je tak procesný úspech žalobcu je teda vo výške 2.562,92 Eur, t.j. 28,71 % (2.562,92 EUR/ 8.926,26 EUR x 100%). Procesný úspech žalovaného je vo výške 6.363,34 EUR. Vzhľadom k predmetu konania je to 71,29 % (6.363,34 EUR / 8.926,26 EUR x 100%). Úspešnejšou stranou sporu bol žalovaný, pričom jeho čistý procesný úspech s prihliadnutím na jeho procesný neúspech je vo výške 42,58 % (71,29 % - 28,71 %). Nakoľko bol žalovaný v konaní procesne nečinný a nárok na náhradu trov konania si neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal. Obdobný postup potvrdil aj Krajský súd Banská Bystrica v uznesení sp.zn. 43CoCsp/62/2020, v ktorom konštatoval, že plný úspech vo veci sa zisťuje porovnaním petitu žaloby a výroku, ktorým sa rozhodlo o veci samej. Žalobou tu treba rozumieť návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní a porovnaním tejto žaloby s výrokom napadnutého rozhodnutia o veci samej jednoznačne vyplýva, že žalobca nebol plne (100%) úspešný v celom súdnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.